

[Waaler, Oskar Sylvian]

Gjordemoderen

eller

Zosterfordrivelsen paa Hammersborg.

V box 29:844

8460.09374

(Mel. Sver Morgen jeg iler etc.)

Du skulle vel aldrig ha' hørt slikt et Syn,
Som nylig om Dagen har hændt her i By'n;
Det er slikt en underlig Tildragelse,
At du derover kan graate og se.

Ja, hør blot paa,
Saa skal du faa
Høre, hvor rart det i Verden kan gaa.

Der boede en Madame paa Hammersborg —
Nogle til Glæde og Nogle til Sorg —
Hun vistnok besad stor Erfaring og Kløgt,
Thi som Gjordemoder hun var stærkt besøgt;
Dg hun opnaar,
At Nar efter Nar
Større og flottere Praxis hun faar.

Saadan hun levede særdeles godt,
Ejede Gaard og var nobel og flot;
Dg i et Snes Nar hun baade af Mænd,
Frøken og Fruer blev kaldt deres Ven;
Dg overalt,
Hvor hun blev kaldt,
Baade hun æret blev og godt betalt.

Der var nu vel Nogle, som hymtede om,
(Thi hvem gaar vel fri for Bagtalessens Dom?)
At Meget hos hende gik urigtig til,
Dg at i Smug hun drev ulovligt Spil;
Men hun blot lo
Dg sagde: "Jojo,
Det tør jeg haabe, ei Mange vil tro".

Dg da der ei fremkom noget Bevis,
Bortfalbt Bestyldninger naturligvis.
Dg stille og roligt gif Narene hen,
Indtil der nylig blev rørt op igjen;
Thi En tilskrev
En Doktor et Brev
Om, at i Masse hun Fostre fordrev.

Der stod Bestyldningen rædsom og klar,
Hvilket blev anmeldt, som rimeligt var;
Dg af Politiet, som fik hende sat,
Strax hun i Baretægtsfængsel blev sat.
O Gud, hvilket Syn,
Da vakt som et Lyn
Budskabet herom løi rundtom i By'n.

Thi bore søde, uskyldige, smaa
Damer af Stræk neppe nægted at staa.
Dg, hvis man derom blot talte et Ord,
Vendte de Diet blufærdigt mod Jord;
Dg mangen en Mand
I By og paa Land
Gik næsten af Brede og Stam fra Forstand.

Saadan stod Sagen, da Slutteren kom
En Morgen i Celler; han tror den er tom,
Da Ingen han hører; men tænkt Jer hans Stræk,
Da Madamen hænger der død som en Sæk;
En Snor af en Vest —
Har siden jeg læst —
Livet af Madamen havde udblest.

Det var et ubentet Udfald, som vist
Glædede Mange i Sal og paa Kvist,
Dog er vi vis paa, at Sagen vil bli'
Fremdeles gransket af vort Politi;
Thi det var forgæft,
Om Slikt — skjent fatalt —
Skulde for Nogen gaa hen upaatalt.

S—s.

Om Jernbanen.

(Mel. Jø stu ha Løst aa gifta mei san).

Hurra Gutter har di set slikt spel san:

Drammensbanen blei da færdi lel san,

Endeli saa kunde

Den da nogenlunde

Note fra sei, folke ner aa slikt san.

Men de var rart san

Na de sto hart san,

Omenskjøndt dem trøla mye svart san.

Ja naa ligger Baner dem i Ring san,

Na dem synes de er Jøngenting san.

Ja de er vel arti,

Na me saa'en Fart di,

Som en kjøre kan. De gaar me Damp san.

Na mungen Hest san,

Tam var forlæst san,

Staar nva tyk aaa feit aa storler mest san.

Aldri stu en saa vari Ting san.

Allt, saa har de saat en egen Sving san,

Allt, ja Allt de Gamle

Ned for Nytt maa ramle

Na de Nye føres ind med Damp san.

Ja se naa san

Stå vi saa san

Bane, som til Thronbjem op skal gaa san.

Syng da ret af Hiertet Banens Pris san

| Na Direktøernes da ligervis san —

Gid de end maa kunne

Het i Sagen grunde,

Saa ni Baner flere saa i Gang san.

Ja dem tilsidst san

— Det tror jeg vidst san —

Lægge Baner vil til Maanen hist san.

Lad os prøvu da den nye Bei san,

Hvorned sidst dem Stakkar mye strei san.

Lad os Allesammen

Ja en Tur til Drammen

Der er pent aa mye Mat aa saa san

Na de er bra san,

Du den kan ha san

Hvisom inte du vil pelle a san.

(Eftertrykt forbydes.)

Tilføjts hos G. B. Strøm.

[Kra] uo.